

Sygn.akt XI 1 Cz 565/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XI Cywilny Rodzinny Sekcja ds. Odwoławczych

w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Jadwiga Osuchowa

Sędzia SO Monika Krzyżanowska

Sędzia SO Danuta Kłosińska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 grudnia 2013 r.

sprawy z powództwa **E. P.**

przeciwko **A. P.**

o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Myślenicach

z dnia 25 października 2013 r. sygn. akt **III RC 225/13**

zażalenie oddala

UZASADNIENIE

Powódka w pozwie wniesionym przeciwko pozwanemu o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny zawarła równocześnie wniosek o udzielenie zabezpieczenia przez zobowiązanie pozwanego do uiszczania powódce kwot po 15000 zł (piętnaście tys.) do dnia 10-tego każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 25 października 2013 r.

I. do czasu zakończenia niniejszego postępowania zabezpieczył powództwo poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia od dnia 27 września 2013 r. tytułem przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny kwot po 2000 zł. (dwa tysiące zł.) miesięcznie do rąk powódki do dnia dziesiątego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

II. w pozostałej części wniosek oddalił.

Sąd Rejonowy zważył, że powódka uprawdopodobniła roszczenie o przyczynianie się pozwanego do zaspokajania potrzeb rodziny. Domaganie się przez powódkę zabezpieczenia powództwa ma na celu zapewnienie należytej ochrony prawnej w czasie biegu postępowania i co do zasady jest usprawiedliwione.

Wskazał Sąd jednakże, że na obecnym etapie postępowania nie jest dokładnie znana sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego, ani też nie zostały precyzyjnie określone bieżące potrzeby zarówno małoletnich jak i pełnoletnich dzieci stron. Zważył Sąd, że nie jest możliwym na obecnym etapie sprawy przyjęcie twierdzeń powódki zawartych w pozwie i wniosku o zabezpieczenie przed przeprowadzeniem postępowania dowodowego. Okoliczności wskazane w pismach procesowych powódki wymagają dokładnego zbadania

i weryfikacji w toku postępowania. W szczególności koniecznym jest ustalenie czy zaprezentowane potrzeby członków rodziny są usprawiedliwione dotychczasową stopą życiową rodziny. Samodzielnie załączone do pism dokumenty o tym nie przesądzą,

a uprawdopodobniają jedynie osiągane relatywnie wysokie dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Nie jest natomiast oczywiste w jakim zakresie i w jaki sposób dochody te były przeznaczane na potrzeby rodziny. W tym miejscu zauważył Sąd, że jakkolwiek fakt, że dwie córki pozwanego są pełnoletnie nie wyłącza ujęcia ich potrzeb w ramach ogólnych potrzeb rodziny, to okoliczność ta winna być brana pod uwagę przy ocenie przesłanek zakresu obowiązku wynikającego z art. 27 k. r. o. W szczególności nie może umknąć uwadze Sądu, że obie córki kontynuują naukę w szkołach w których zajęcia odbywają się w trybie zaocznym, nie można więc przesądzić na tym etapie postępowania czy całość kosztów ich utrzymania prezentowana w pozwie winna obciążać pozwanego, czy też mają one możliwość samodzielnego pokrywania swoich kosztów utrzymania chociażby

w części. W ocenie Sądu Rejonowego, w świetle przedstawionych okoliczności, obecnie uznać należy za niezasadne obciążanie pozwanego w całości obowiązkiem zaspakajania wszystkich potrzeb córek rzutuujących na wysokość żądanej kwoty. Odnosząc się natomiast do żądania dotyczącego osoby samej powódki wskazał Sąd, że chociaż sprawuje ona osobistą pieczę nad dziećmi i z tego powodu nie podejmuje zatrudnienia, to nie jest pozbawiona całkowicie środków do życia. Zgodnie z jej twierdzeniami pozwany przekazuje nieregularnie kwoty pieniężne na utrzymanie rodziny np. w przeciągu trzech miesięcy po 3000 zł. co nie stanowi sum nieznacznych. Dodatkowo daje dzieciom po 200, 300 zł. Sama powódka uzyskała ze sprzedaży samochodów – poprzednio 18000 zł., a w miesiącu październiku 2013 r. łącznie 30000 zł., zatem nie jest możliwym potraktowanie jej sytuacji za uzasadniającą udzielenie zabezpieczenia roszczenia w żądanej wysokości.

Wskazał nadto Sąd, że pozwany – według twierdzeń powódki – przekazywał jej i dzieciom środki pieniężne we wskazanej wyżej wysokości. Zauważył też Sąd, że pozwany nie przedstawił jeszcze żadnych dowodów w zakresie swojej sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych. W szczególności brak jest jakichkolwiek zaświadczeń wskazujących na wysokość jego dochodów. Dopiero zatem w orzeczeniu końcowym, na podstawie zgromadzonego materiału Sąd uwzględni ostatecznie sytuację majątkową i możliwości zarobkowe zarówno powódki jak i pozwanego, a także faktyczne koszty utrzymania rodziny.

W ocenie Sądu obecnie nie jest możliwym w oparciu jedynie o przedłożone dokumenty i twierdzenia powódki ustalenie w sposób precyzyjny wszystkich potrzeb rodziny, obejmujących także powódkę i pozwanego. Nie jest również wiadome czy i w jakim zakresie pozwany rzeczywiście przyczynia się do utrzymania rodziny, ta kwestia zostanie dopiero wyjaśniona w toku postępowania. Ustalenia wymaga także, w jakim zakresie potrzeby rodziny naprowadzone w pozwie zasługują na uznanie ich za usprawiedliwione, w tym w szczególności czy wydatki przedstawione przez powódkę są odzwierciedleniem dotychczasowej stopy życiowej członków rodziny. Nadto wskazał Sąd, że powódka nie wykazała aby udzielenie zabezpieczenia w większym zakresie niż 2000 zł. miesięcznie było konieczne.

Powyższe rozważania legły u podstaw wydania zaskarżonego postanowienia.

W zażaleniu na przedmiotowe postanowienie powódka domagała się jego zmiany poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia tytułem zabezpieczenia powództwa kwoty po 10000 (dziesięć tysięcy) zł miesięcznie do rąk powódki do dnia 10-tego każdego miesiąca

z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu zażalenia podniosła, że pozwany uznał wysokość żądania do kwoty po 3000 zł. miesięcznie, ale tej kwoty nie płaci. Podniosła również, że pozwany na zakup towarów, którymi handluje wydaje znaczne kwoty, a skoro go na to stać to powinno go też stać na pokrycie kosztów utrzymania rodziny w wysokości żądanej przez powódkę.

Rozpoznając zażalenie Sąd Okręgowy zważył co następuje:

zażalenie jest bezzasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wbrew wywodom zażalenia pozwany nie uznawał żądania do kwoty po 3000 zł. miesięcznie.

Ocenę Sądu Rejonowego, że w okolicznościach niniejszej sprawy należy zabezpieczyć powództwo kwotą po 2000 zł. miesięcznie Sąd Okręgowy podziela w całej pełni. Swojej ocenie Sąd Rejonowy dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, któremu nie sposób zarzucić braku logiki.

W zażaleniu na przedmiotowe postanowienie powódka żadnych konkretnych zarzutów nie podniosła. Nie ustosunkowała się do podniesionych w uzasadnieniu okoliczności dotyczących uzyskanych przez siebie dochodów, czy też do rozważań odnośnie zakresu możliwości częściowego, samodzielnego utrzymania się pełnoletnich córek stron.

Zauważyć należy, że zaskarżone postanowienie obowiązuje przez czas trwania postępowania w sprawie i nie przesądza ono o ostatecznym rozstrzygnięciu, które zależeć będzie od wyników postępowania dowodowego.

Wszystko to mając na uwadze Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 k.p.c. poprzez art. 397§2 k.p.c. zażalenie oddalił jako pozbawione uzasadnionych podstaw.